

Siirtolaiset Ja Neekerityövoima

(Jäänyt Opistonumerosta)

KAPITALISTILUOKAN taholta pidetään yllä työväenluokan keskuudessa eripuraisuutta ja vihamielisyyttä eri kansallisuuksien ja rotujen perusteella. He koettavat sillä tavalla estää työläisten keskuudessa kasvavaa solidarisuutta ja järjestymistä yhdeksi kokonaisuudeksi. He ovat sitä harjoittaneet erittäinkin työläisten taisteluiden aikana, ja joillakin teollisuusaloilla onnistuneet sen kautta särkemään työläisten soidarisuuden, järjestymis- ja taisteluhankeet. Yhtä kansallisuutta olevia työläisiä on kiihotettu toista kansallisuutta olevia vastaan. Amerikassa syntyneitä työläisiä on kiihotettu ulkomailla syntyneitä työläisiä vastaan. Kaikkia valkoihoisia työläisiä on kiihotettu yhdessä mustaihoisia työläisiä vastaan ja päin vastoin. Amerikassa syntyneiden työläisten käsitystä on pidetty sellaisena, että kaikki likaisemmat ja raskaammat työt kuuluvat ulkomaalaisten tehtäväksi. Englanninkieltä taitamattomina, mutta voimakkaita lihaksia omaavina, siirtolaiset ovat joutuneet suorittamaan ne raskaat ja likaiset työt. Jos heissä on ilmennyt kapinan henkeä niitä olosuhteita vastaan missä he ovat joutuneet työskentelemään, niin he ovat ensimmäiseksi saaneet kuulla uhkauksia työnantajilta, sitten ivaa, johonka ovat yhtyneet ne hyvät Amerikan syntyiset työläisetkin, "miksikä sitten olette tulleet tähän maahan kun ette tykkää; menkää takaisin sinne josta olette tulleetkin."

TYÖSUHTEISIINSA kyllästyneet ulkomaalaiset kun ovat lakkoutuneet, niin työnantajain taholta on pyritty hyvillä, mutta valheellisilla, lupauksilla saamaan yhtä kansallisuutta olevat työläiset palaamaan työhön. Ellei he siinä ole onnistuneet niin useassa tapauksessa on käytetty mustaihoisia työläisiä lakon särkemisessä.

Amerikan kasvava ja vaurastuva teollisuus on tarvinnut saada jatkuvasti lisää uutta työvoimaa. Sitä on siihen virrannut europasta, suurimmaksi osaksi juuri niistä maista, jotka ottivat osaa maailman sotaan, joka olikin syynä, että Amerikkaan tulevien siirtolaisten tulo väheni sodan aikana. Siirtolaistaväestö on suurimmaksi osaksi ollut ammattitaidotonta joukkoa. Suuri osa luku- ja kirjoitustaidottomia; osa on voinut lukea ja kirjoittaa heidän omaa kieltään, mutta ei kuitenkaan englanninkieltä. Tästä joukosta ovat etupäässä saaneet työläisensä metsäkämpät, sahamyylit, kaivaajat, terästehtaat, sementtityöt ja maanviljelysalueet. Siirtolaisten tulon vähentyessä edellä mainituilla teollisuusaloilla alkoi tulla puute työläisistä, tahi vara-armeljasta, jonka työnantajat tarvitsevat työmaiden ulkopuolella, pitääksensä työläiset heille kuuliaisina ja palkat alhaisina.

Työnantajain keskuudessa heräsi kysymys, voidaanko teollisuusaloilla käyttää neekerityövoimaa, jota alkoi olla liikaa etelässä pumpuliteollisuudessa käytäntöön otettujen uusien koneitten vaiku-

tuksesta. Seuraavanlaisia kyselykaavakkeita lähetettiin jokaiselle huomattavalle työnantajalle tahi työnantajaryhmälle, jonka vain tiedettiin käytävän neekerityövoimaa.

"1. Kuinka monta neekerityöläistä teillä työskentelee?

2. Kuinka monta on ammattitaitoista ja kuinka monta on sekatyöläistä?

3. Minkälaista palkkaa maksetaan ammatti- ja sekatyössä?

4. Mihinkä luokkaan käytännössä seka- ja ammattityötä tekevät neekerit voidaan luokitella työssä, verrattuna valkoihoisiin työläisiin?

5. Aiotteko te jatkaa neekerityöläisten pitämistä työssä?

6. Ovatko teidän neekerityöläisenne käytännössä osoittautuneet kehittyvän tehtäviinsä?

7. Mitä vaikutusta on sellaisella kehityksellä, jonka sen nuorempi sukupolvi on saanut, kuten työläisenä?

8. Lisäisikö tahi vähentäisikö se neekerityöläisten käytännöllisyyttä teidän mielihiteenne mukaan jos heitä kehittäisi.

Samanlaisia kyselykaavakkeita oli lähetetty joidenkin sanomalehtiryhmien taholta jo aikaisemminkin, ja niihin saadut vastaukset olivat luokitelleet neekerityövoiman samanarvoiseksi valkoihoisen työväestön kanssa.

Näin ollen työnantajat lähettivät kuvitettuja il-

moituksia etelävaltioiden neekerien lehtiin. Ne ilmoitukset olivat kuvia, missä neekerit työskentelevät tehtaissa, varustettuina seuraavilla lauseilla: "Nämä miehet ovat astuneet jalkansa hyvinvoinnin ja menestyksen ensimmäiselle astuinlaudalle. Kirjoittakaa tahi tulkaa työnvälitystoimistoihin; miehiä tarvitaan." Neekereitä oli näihin saakka pidetty teollisuustöihin soveltumattomina, laiskoina ja tyhminä, sellaisina, jotka eivät tee eivätkä ymmärrä mitään ellei heille ole valkoihoinen "poosu" sanomassa mitä ja miten pitää tehdä. Etelän psahavilta pumpuli-, tupakka- ja hampupeliloilta tämän jälkeen alkoi virtaamaan neekerityövoimaa pohjoiseen päin teollisuuselämän pyörteisiin. Neekeri-asukasten lukumäärä pohjoisessa alkoi lisääntymään, jotavastoin se etelävaltioissa pysyi entisellään tahi väheni. Senaikuiset kirjoitukset ja tilastot osoittavat kuinka suuressa määrässä neekerityövoimaa siirtyi pohjoiseen. Seuraava tilasto on otettu kahdelta vuodelta jolloin siirtyminen oli korkeimmillaan. Ensimmäinen siirtymistulva oli 1917 ja toinen 1923. Ensimmäinen johtui Yhdysvaltain sotaan yhtymisestä, jolloin teollisuuksissa tuli kysyntää työvoimalle. Toisen huippunsa se saavutti 1923 heti sen jälkeen kun Yhdysvaltain uusi siirtolaislaki astui voimaan.

	1917	1923
Alabama	90,000	90,000
Virginia	49,000	10,000
Georgia	48,897	120,600
North Carolina	35,576	25,000
Mississippi	35,291	82,600
South Carolina	27,560	25,000
Arkansas	23,628	5,000
Tennessee	22,632	10,000
Kentucky	21,855	2,500
Louisiana	16,912	15,000
Texas	10,870	2,000
Florida	10,291	90,000
Oklahoma	5,836	1,000
	<hr/>	<hr/>
	398,148	478,700

Siirtolaisten tulo Yhdysvaltoihin oli korkeimmillaan maailman sodan edellisinä vuosina. Se lamaantui sodan aikana mutta alkoi taas kohoamaan sodan loputtua, kunnes uusi siirtolaisten tuloa rajoittava laki astui voimaan. Tämä laki laadittiin kahdestakin eri syystä. Ensiksikin pelättiin lamaannusta teollisuudessa, ja ne työtäsäästävät koneet, jotka otettiin käytäntöön sodan aikana, teol-

lisuuslaitoksissa ja etelän pumpuliviljelyksillä, syrjäyttivät suuret määrät työläisiä työttömään armeijaan. Toiseksi oli pelkona, että kapinalliset työläiset Europasta virtaavat tähän maahan, ja kun heitä kohtaa täällä työttömyys ja kurjuus, niin tekevät vallankumouksen tahi ainakin sellaista yrittävät.

Tänne saapuvat siirtolaiset olivat teollisesti takapajulla olevista Euroopan maista. Suurimmalta osalta olivat he maaseutuväestöä, eivätkä milloinkaan olleet kuuluneet työläisten taloudellisiin järjestöihin, tahi tottuneet työväestön järjestettyyn toimintaan. Tällaista joukkoa työnantajat voivat käsitellä mielensä mukaan. Työtaisteluiden ja lakkojen aikana heillä oli mahdollisuus saada yhtä kansallisuutta olevia vastaan, tai jos he yrittivät saada eri kansallisuutta olevia työläiset kilpailemaan työnteolla. Meistä jokaisella, joka on enempi aikaa ollut täällä, on muistossa kertomuksia kuinka suomalaiset ovat halutuimpia ja parhaita työmiehiä kestävyudessa ja työnteossa. Jokaisen kansallisuuden keskuudessa on ollut kiertämässä samanlaisia kertomuksia heidän omasta kansallisuudesta. Tällaiset kertomukset tavallisesti saavat alkunsa siten, että työnantaja itse, tahi "poosunsa" kautta työmaalla astuu jonkun työhullun työläisen luokse ja sanoo hänen olevan hyvän työläisen ja kehuu koko hänen kansallisuutensa tuottavan parempia työmiehiä kuin toiset kansallisuudet. Sitten hän on kääntänyt selkensä ja mennyt jonkun toista kansallisuutta olevan työläisen luokse ja kertonut hänelle samanlaisen kertomuksen. Täten samalla työmaalla työskentelevät eri kansallisuutta olevat työläiset kaikki luulevat olevansa niitä "poosunsa" lempilapsia. Työnantajat ovat käyttäneet hyväksensä työläistensä tietämättömyyttä, itserakkautta, ja kansalliskunnian himoa. Työnantajat ovat sen kautta pitäneet työläisiään eripuraisina toisia kansallisuuksia kohtaan. Sen kautta särkeneet työläistensä keskuudessa sitä yhteisymmärrystä ja solidarisuutta, jonka heidän tuottannollinen asemansa edellyttäisi. Työläiset ovat pysyneet järjestymättöminä, nöyrinä ja arkoina, pelänneet lähteä lakkoon senvuoksi, että menettävät hyvän nimensä ja jos toista kansallisuutta olevat pettävätkin, kuten menneinä aikoina joskus on käynytkin.

Työnantajatkin narraavat vain työläisiensä niin kauan kun työläiset ovat tietämättömiä, tyhmiä narreja. Sitten kun työläiset ovat alkaneet ym-

mürtämään paremmin toisiansa, järjestyneet, ja yhdessä taistelleet taistelunsa, lakanneet olemasta narreina, niin sen jälkeen työnantajilla on ollut, ikäänkuin varaventiilinä, neekerityövoima, jota käyttäen on monta lakkoa säretyt. Neekerityöläiset tuodaan etelä-valtioista, missä kaikkien työläisten, mutta etupäässä neekerien, elämän taso on kovin alhainen. Teollisuustöihin tultuaan ottavat he valkoihoisten työpaikat halvemmalla palkalla. He koettavat pitää, ja ovat pakotettujakin pitämään elämäntasonsa yhtä alhaisena kuin he etelässä maaseuduilla raattilissa ilmassakin ovat pitäneet. He ovat pakotettuja asumaan kurjissa hökkeleissä ja syömään huonoa ruokaa. Siitä onkin ollut seurauksena, että teollisuuskeskuksissa kuolevaisuus on suurempi neekerityöläisten keskuudessa kuin valkoihoisten. Neekerien ja valkoihoisten välillä on pidetty yllä ankaraa rotuvihaa, että usein neekerityöläiset ovat nähneet ja tunteneet valkoihoisissa työläisissä itsellensä pahemman vihollisen kuin kapitalistiluokassa. Melkein kaikki ammattiunionien jäsenyydestä, viimevuosiin saakka, neekerit ovat olleet suljettuna pois. Nykyään useihin ammattiunioniin heillä on nimellisesti lupa päästä, mutta usein pääsy kuitenkin kielletään jonkun tekosyy perusteella. Vieläpä useiden valtioiden laeissakin on kielletty minkäänlaista ammattityötä koskevaa kontrahtia suorasti tahi epäsuorasti tekemästä neekerityöläisten kanssa. Työnantajat, turvautuessaan neekerityöläisten apuun lakon särkeemisessä ja työläisten elämäntason alas painamisessa, eivät jätä näistä edellämäinuituista seikoista heille muistuttamatta. Samalla he kehaisevat neekerityöläisten työkykyä ja alistuvaisuutta. Tämä ei suinkaan ole vaikuttamatta. Mitä alhaisemmalla kehitysteella ja luokkatiedotoin ihminen on, olkoipa hän musta tahi valkoinen, niin sitä enempi hän on mielissään ja sen hullummin tekee työtä, kun työnantaja häntä kehuu.

Neekerit ovat tottuneet nopeasti teollisuustöihin. Heitä ylistetään työnantajaluokalle uskollisiksi, työpaikoissaan pysyviksi, ja kuinka heidän työkykyänsä edistyy nopeasti. The National Malleable Casting Co. Cleveland, Ohio, joka omistaa yhdeksän suurta teollisuuslaitosta, ilmoittaa ettei heidän laitoksissaan ole mitään työtä, jota eivät neekerityöläiset voisi suorittaa. Useat ovat heillä työskennelleet jatkuvasti 5—25 vuoteen saakka. Packard Co. vara-presidentti ilmoittaa heidän komppaniassaan työskentelevän neekereitä,

ammatti- ja sekatyöläisiä ja nämä ovat hyviä työläisiä sekä huomattavasti parempia kuin keskinertaiset ulkomaalaiset. Tilastot osoittavat, että Amerikan työväenluokasta tänäpäivänä yhden seitsemännen osan muodostavat neekerityöläiset. Neekerityöläisten käyttö teollisuuksissa yhä lisääntyy ja he ovat melkein kokonaan järjestyttömiä. Heitä työskentelee suurimmat määrät teräs- ja rautasulimoissa, rautateillä, kaivos- ja sahamylyissä. Heille maksetaan paljon pienempää palkkaa kuin valkoihoisille työläisille, ja kaikki puolin heitä pidetään ala-arvoisemmassa asemassa ainoastaan ihon värinsä takia.

Kapitalistiluokan taholta pidetään yllä sitä katkeraa rotuvihaa sentähden, että työläiset pysyisivät järjestyttöminä. Työläiset kun ovat järjestyttömiä, heitä voidaan riistää mielin määrin, painaa heidän elintasoaan alas halvan työvoiman kanssa. Ammattityötä tekevät neekerit ovat pyrkineet ja vaatineetkin pääsystä Amerikan Federation of Labor liiton jäsenyyteen saman arvoiseksi toisten järjestyneiden työläisten kanssa. Sitä eivät he kuitenkaan ole saavuttaneet. Joillakin ammattiunionilla on heille myönnetty eri lupakirja, jotenka saman työmaan samaa ammattia tekevät työläiset pakotetaan järjestyttömään eri paikallisosastoihin, sen mukaisesti minkälainen on heidän ihonsavari. Tämä ei kuitenkaan ole tyydyttänyt neekerityöläisiä, eikä se ole ihmekään. Työnantajat eivät välitä siitä olkoon työläinen musta tahi valkoinen kun se vaan pysyy järjestyttömänä, tekee pitkiä työpäiviä ja tuottaa paljon voittoa. Työväen taloudellisista järjestöistä I. W. W. liitto ei myöskään välitä, olkoon työläinen musta tahi valkoinen, missä teollisuudessa tahansa hän työskentelee, hän on oikeutettu järjestyttömään saman teollisuusalan unionin saman arvoiseksi toisten työläisten kanssa.

Kapitalistiluokka keskuudessaan ei tunne isänmaallisuutta eikä rotuvihaa, mutta se haluaa että sitä olisi työväenluokan keskuudessa. Työväenluokan jäsenten täytyy tulla se näkemään ja oppimaan, että siitä ei ole heille hyötyä, se on vain kapitalistiluokan propagandaa meidän työläisten keskuudessa. Meidän täytyy taistella sitä vastaan siten kuin järjestöme I. W. W. liiton periaatteet edellyttävät tekemään. Ainoastaan sillä tavalla voidaan poistaa kansallisuus- ja rotuvihat työväenluokan keskuudesta.

Entinen Oppilas.